

have, der ere bestemte til Opholdssted for Vildtet etc."; man maa imidlertid anvende en Deel Oftertanke for at see, hvilken Betydning der ligger i den af Udvalget foreslaaede Affattelse, der er noget for kunstig til, let at kunne forstaaes. Jeg troer ogsaa, at man ved Forslagene er gaaet for meget ind paa Enkelthederne ligeoverfor et saadant mindre Forhold som det foreliggende. Endelig skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg anseer det for meget lidet ønskeligt, at et Lovforslag, der er blevet forelagt af Regjeringen og har passeret den ene af Rigsdagens Afdelinger, bliver, naar det kommer til den anden Afdeling, gjort til Gjenstand for en saadan fuldstændig Omarbejdelse, som her er Tilfældet; thi hvis vi tænke os den samme Methode gennemført ved andre Lovforslag, vil det deraf være en Følge, at den hele Maffine kun vanskeligt kan gaae; det vil blive hyerst vanskeligt at faae forskjellige Love gennemførte, dersom man tænker sig, at andre lignende Love blive behandlet med den samme Omhyggelighed, som denne lille Lov er bleven behandlet her. Nagtet jeg nu for mit Bekommende anseer det for ikke lidet tvivlsomt, om ikke Lovforslaget, saaledes som det er kommet til Folkethinget, maatte være at foretrække for Udvalgets, skal jeg dog indrømme, at der er et Par Punkter, som, hvad ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, kunde trænge til ved smaa Ændringer at gjøres, tydeligere. Jeg har som sagt ikke noget Væsentligt at erindre imod de gjorte Forslag, men jeg anseer det dog for ikke lidet tvivlsomt, om ikke Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landsstinget, selv med disse smaa Mangler, er nok saa godt som Lovforslaget vil blive, naar Udvalgets Ændringsforslag vedtages; hvortil endnu kommer, at jeg vil ansee det for ønskeligt, at man ikke saaledes omarbejdede Lovforslaget, men snarere ved smaa Ændringer søgte at afhjælpe de ringe Mangler, der maatte være tilstede. Skulde det ærede Thing derfor i denne Henseende være af min Mening, vil det kunne holde sig til Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, idet jeg troer, at det vil være temmelig let at raade Bod paa de smaa Mangler, der ere paapegede af den ærede Ordfører; skulde det ærede Thing imidlertid foretrække

Udvalgets Forslag, kan jeg, som alt bemærket, ikke have noget Væsentligt derimod at erindre.

Ordføreren: Det er ikke saa ganske behydlerligt, at den ærede Minister er noget tilbøielig til at see de Mangler, der maatte være tilstede ved det af Regjeringen forelagte Lovudkast, med noget mildere Tone, og derimod er opfordret at anvende en strengere Kritik paa et Arbejde, der fremtræder som en Slags Concurrent med Regjeringens Lovforslag; men det forekommer mig, at der just ikke var nogen Anledning til i denne temmelig ubetydelige Sag, hvor der navnlig ikke fra Udvalgets Side er bragt nogen væsentlig Realitetetsforandring i Lovudkastet i Forslag, at fremkalde, om jeg saa maa sige, Følelser af Salousi eller deslige mellem de to Thing. Jeg tillob mig i mit første Foredrag at gjøre opmærksom paa, og jeg kan gjerne sige paa en Maade, der tildeels skulde have Charakteren af at være undskyldende, at man saa at sige var bleven trængt ind paa at give en heel Omstøbning af Lovudkastet; det var mod Udvalgets eget Ønske, men det var bleven trængt dertil, fordi man ansaae det rigtigt at foreslaae et Par Realitetsforandringer, og naar disse skulde gjøres, saa vilde det føre til, at man maatte omændre de paafølgende Paragrapher. Da nu Lovudkastet kun bestaaer af meget faa Paragrapher, er Resultatet rigtignok blevet, at det i det Væsentlige bliver heelt omstrevet, men jeg troer ikke, man kunde undgaae det. Naar man iøvrigt anseer det rigtigt at foretage nogle Forandringer, saa troer jeg ogsaa, man maa ansee det for noget mere Underordnet, om Følgen bliver, hvad den i dette Tilfælde er bleven, at det kommer til at see ud, som om Lovforslaget var undergaaet en heel gennemgaaende Omskrivelse. At der i Lovudkastet, saaledes som det er kommet til Folkethinget fra det andet Thing, var Mangler tilstede, har jo den høitærede Minister selv indrømmet; den Mangel, som han formeente, der skulde være i Udvalgets Forslag, forklarede han selv nærmere saaledes, at det ophystes, at det i Grunden ikke var nogen Mangel. Om man nu skal foretrække et Lovudkast, hvori der er Mangler tilstede, for et andet, hvori der, naar Alt kom-